

ПОЛІТИЧНІ ПРОБЛЕМИ МІЖНАРОДНИХ СИСТЕМ ТА ГЛОБАЛЬНОГО РОЗВИТКУ

DOI 10.31558/2519-2949.2024.1.19

УДК 321.32(4):32(73)

ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0002-9126-1534>

Гурицька М. С., Київський національний університет імені Тараса Шевченка

ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0003-3181-0789>

Рихлік В. А., Київський національний економічний університет імені Вадима Гетьмана

ВІЙСЬКОВО-ПОЛІТИЧНА КОМУНІКАЦІЯ УКРАЇНИ З ЄВРОПЕЙСЬКИМ СОЮЗОМ ТА США

У статті проаналізовано військово-політичну комунікацію, як невід'ємну частину складної мережі міжнародних відносин, де взаємодія між країнами у сферах військової та політичної діяльності визначається ефективністю використання інформаційних стратегій, що особливо важливо та актуально для України.

Мета дослідження націлене на аналіз та визначення особливостей військово-політичної комунікації між Україною та Європейським Союзом та Сполученими Штатами в період до 2021 та по 2023 рік.

Наукова новизна полягає в контексті геополітичних турбуленцій, таких як розширення російського впливу, криза в Україні та глобальні зміни, важливість військово-політичної комунікації стає стратегічно значущою. Здатність України ефективно відстояти свої позиції, захищати свої інтереси та мобілізувати підтримку міжнародної спільноти безпосередньо впливає на безпеку, стабільність та майбутні перспективи країни. Можливо появи нових гравців і технологій також може суттєво вплинути на стратегії військово-політичної комунікації, що потребує постійного моніторингу та адаптації.

З'ясовано, що військово-політична комунікація між Україною, ЄС та США в період 2021-2023 років виявилася ефективною та визначальною для регіональної геополітичної картини. Ця комунікація забезпечила не лише зміцнення відносин між Україною та її партнерами, а й послабила позицію Росії в регіоні. Крім того, Україні вдалося зберегти зацікавленість США і у стратегічних наративах співпраці та розвитку великої кількості позабезпечених форматів співпраці. Загалом протягом 2022 року Сполучені Штати Америки виділили на безпекову допомогу Україні більше 30,4 млрд дол., і ця підтримка стала вирішальною у посиленні обороноздатності та підсилення тактичної спроможності.

Ключові слова: *військово-політична комунікація, воєнний стан, єдина інформаційна політика, Європейський Союз, гібридна війна та інформаційна боротьба*

Актуальність дослідження військово-політичної комунікації України з Європейським Союзом та Сполученими Штатами визначається в сучасному динамічному світовому політичному ландшафті, який переповнений конфліктами та економічними нестабільностями. Діалог між країнами нині отримав нові реалії, що ставлять під сумнів традиційні норми та стратегії взаємодії.

У контексті геополітичних турбуленцій, таких як розширення російського впливу, криза в Україні та глобальні зміни, важливість військово-політичної комунікації стає стратегічно значущою. Здатність України ефективно відстояти свої позиції, захищати свої інтереси та мобілізувати підтримку міжнародної спільноти безпосередньо впливає на безпеку, стабільність та майбутні перспективи країни.

З урахуванням нестабільності політично-економічної ситуації у світі та нових викликів з різних аспектів глобальної безпеки, аналіз військово-політичної комунікації стає актуальною задачею для розуміння та прогнозування розвитку подій у міжнародному контексті. Зокрема, український досвід комунікації з ключовими гравцями, такими як Європейський Союз та Сполучені Штати, надає можливість визначити стратегії та напрямки, які визначатимуть взаємодію держав у майбутньому.

В контексті сучасних геополітичних зрушень та трансформацій, поява нових гравців і технологій також може суттєво вплинути на стратегії військово-політичної комунікації, що потребує постійного моніторингу та адаптації.

Відносини України з Європейським Союзом та Сполученими Штатами Америки мають багатогранну історію, що почалася ще в епоху Радянського Союзу. У 1991 році, після здобуття Україною незалежності, відносини ці стали новим етапом на основі спільних цінностей та інтересів.

Із ЄС Україна розвиває партнерські та співробітницькі відносини. У 2014 році сторонами була підписана Угода про асоціацію, що передбачає створення зони вільної торгівлі та узгоджену політичну та економічну інтеграцію. З початком окупації Криму у лютому-березні 2014 року Європейський Союз заявив незмінну позицію щодо підтримки територіальної цілісності та суверенітету України, а також здійснення політичного та економічного тиску на росію з метою спонукання Кремля до припинення агресивних дій.

Щодо відносин із США, Україна користується стратегічним партнерством. У 2014 році, після початку російської агресії проти України, Сполучені Штати надали значну військову та економічну підтримку.

На сучасному етапі відносин з ЄС та США, Україна продовжує активно співпрацювати у різних сферах, включаючи науково-технічний обмін, культурні ініціативи та енергетичну безпеку. Ці нові аспекти співпраці вказують на постійний розвиток відносин та взаємне прагнення зміцнювати партнерство в умовах сучасного геополітичного середовища [1].

До 2021 року відносини України з Європейським Союзом та Сполученими Штатами розвивалися переважно позитивно, хоча існували виклики, пов'язані з російською агресією та внутрішніми політичними труднощами в Україні.

У 2014 році росія анексувала Кримський півострів і розпочала збройну агресію проти України на сході країни. Ці події призвели до загострення відносин України з росією та укріплення співпраці з ЄС та США.

Внаслідок російської агресії та анексії Криму, Сполучені Штати надали фінансову допомогу Україні та ввели санкції проти росії. Конкретним прикладом є закон США "Про підтримку України в 2014 році," який передбачав допомогу на рівні 1 мільярда доларів для підтримки української економіки та реформ.

У 2014 та 2015 роках Україна, росія, та представники ОБСЄ уклали дві Мінські угоди, спрямовані на врегулювання конфлікту на сході України. Ці угоди визначали кроки з введення припинення вогню, обміну полоненими та інші заходи, щоб забезпечити мирне врегулювання.

У 2015 році Україна розпочала реформи в сфері безпеки та оборони, спрямовані на зміцнення її обороноздатності. Ці реформи отримали підтримку як від ЄС, так і від США.

У 2016 році Україна успішно приєдналася до програми безвізового режиму з країнами ЄС. російська агресія підштовхнула Україну до євроатлантичної інтеграції, а ЄС та США посилили свою підтримку країни в цьому напрямку.

Цей крок став важливим досягненням у напрямку глибшої інтеграції України до європейських структур.

У 2017 році була підписана угода між Україною та Європейським Союзом щодо постачання природного газу. Це стало важливим кроком у зменшенні залежності України від російського газу та сприяло розвитку енергетичної безпеки. Європейський Союз і Україна мають спільні цінності та інтереси. Ми підтримуємо Україну в її прагненні до європейської інтеграції – зазначав президент Європейської Ради Шарль Мішель [6].

Перемога Джо Байдена на президентських виборах у США у 2020 році визначила новий етап у відносинах між Україною та Сполученими Штатами.

Байден, відмінно від свого попередника Дональда Трампа, виявив більшу підтримку України, стверджуючи, що США продовжать підтримувати Україну в її боротьбі з російською агресією.

Також Байден зазначав, що російська агресія проти України є порушенням міжнародного права і загрозою безпеці в Європі. Після його обрання відбулося перебудовання команди в Білому домі,

що виявилася більш прихильною до України, і розпочалася активна робота щодо зміцнення відносин між двома країнами.

В червні 2021 року укладена угода про підтримку України в геополітичних питаннях. Сполучені Штати зобов'язалися підтримувати суверенітет та територіальну цілісність України у контексті її конфлікту з Росією. Ця угода включає в себе спільні декларації та дії, які мають на меті зміцнення обороноздатності та безпеки України [9, с. 125-134].

Джо Байден завжди наголошує на тому, що весь світ вірить в Україну і в її майбутнє.

В свою чергу, українська влада висловила позитивне ставлення до виборів у США, підкреслюючи, що демократичний процес є важливим елементом спільних цінностей України та Сполучених Штатів. Це створило сприятливий клімат для подальшого розвитку відносин.

Українська сторона висловила надію на підтримку нового адміністративного керівництва у вирішенні актуальних проблем, зокрема в контексті агресії Росії на сході України та окупації Криму.

Після виборів в Україні і США активізувалася дипломатична діяльність. Відбулися численні дипломатичні контакти та наради між представниками обох країн, спрямовані на визначення конкретних напрямків співпраці та вирішення важливих питань.

З приходом Байдена до влади, США підсилили свою військово-політичну підтримку України. Протягом 2021 року надано значну військову допомогу, у тому числі протитанкові ракетні комплекси Javelin, безпілотні літальні апарати та іншу техніку.

Президент Джо Байден публічно висловлював підтримку України в боротьбі з російською агресією та наголошував на важливості українського суверенітету. Ці заяви не лише зміцнювали моральний дух українців, але й свідчили про серйозні наміри США підтримувати Україну на міжнародній арені. Українські військові представники та чиновники приймали активну участь у важливих подіях та нарадах з представниками Пентагону та інших військових відомств США. Це сприяло розширенню військово-технічного співробітництва та обміну стратегічними ініціативами [9, с. 135-144].

Зокрема, у 2022 році США збільшили свою присутність в регіоні, розмістивши додаткові війська в Польщі та країнах Балтії. Ці кроки свідчать про загальне зближення двох країн у важливих сферах, включаючи безпеку та обороноздатність.

Загалом, українські політологи в цілому позитивно оцінюють посилення військово-політичної підтримки України з боку США, яка відбулася після приходу до влади Джо Байдена. На одній із прес конференцій президент Сполучених Штатів Джо Байден зазначив, що "Україна є важливим партнером для Сполучених Штатів. Ми підтримуємо її суверенітет і територіальну цілісність, і ми будемо продовжувати допомагати Україні в її боротьбі з російською агресією" [9, с. 136-137].

Тому, вони вважають, що це є важливим кроком для зміцнення обороноздатності України та стримування російської агресії. На думку Андрія Піонтковського, російського публіциста та політолога, який живе в Україні, посилення військової допомоги США Україні є "процесом, який неможливо зупинити". Він вважає, що цей процес призведе до того, що Україна стане "непрístupною для росії" [6].

Розглянемо розвиток відносин України з ЄС у період з 2021 по 2023 роки, де спостерігався також позитивний розвиток відносин між Україною та Європейським Союзом.

У 2021 році Україна та ЄС підписали Угоду про політичну асоціацію та співробітництво, яка ефективно замінила попередню Угоду про асоціацію, укладену в 2014 році. Ця нова угода передбачає глибоку політичну та економічну інтеграцію України з ЄС, а також створення зони вільної торгівлі між сторонами.

Значущим етапом став початок переговорів щодо членства України в ЄС у 2022 році. Це рішення визначає стратегічну мету країни щодо подальшої євроатлантичної інтеграції.

У цей період між Україною та ЄС було укладено ряд угод та меморандумів, охоплюючи різні сфери співпраці, такі як безпека та оборона, економіка, енергетика, культура та освіта.

Наприклад, у 2021 році була підписана угода про співпрацю в сфері безпеки та оборони, яка спрямована на посилення військового співробітництва, кібербезпеки та протидії гібридним загрозам.

У 2022 році було укладено угоду про співпрацю в енергетичній сфері, охоплюючи питання енергетичної безпеки, декарбонізації та розвитку відновлюваних джерел енергії. Ці кроки підтверджують намір обох сторін спільно працювати над важливими викликами у різних галузях [1].

Вплив воєнних подій на сході України на дипломатичні відносини з Європейським Союзом (ЄС) визначався головним чином великою геополітичною нестабільністю. Війна на сході залишалася важливим викликом для України та ЄС, що впливало на розвиток їхньої взаємодії.

ЄС продовжував виражати підтримку України в боротьбі з російською агресією. Це виявлялося не лише в політичних заявах, але й у практичних кроках, таких як надання значної фінансової, гуманітарної та військової допомоги. Структурні заходи ЄС спрямовані на підтримку України як країни, що веде важку боротьбу на фронті безпеки.

Спрямованість ЄС на тиск на росію для припинення агресії стала важливим аспектом дипломатичної стратегії. Цей підхід визначався готовністю ЄС вживати заходів для забезпечення мирного врегулювання конфлікту та відновлення територіальної цілісності України [7].

Україна та ЄС намагалися спільно реагувати на виклики через ряд стратегій та ініціатив. Європейська політика сусідства та Ініціатива Східного партнерства визначали області співпраці, такі як економіка, безпека та демократія.

Співпраця в цих рамках сприяла розвитку взаєморозуміння та зміцненню партнерства. Стратегії спрямовані на підтримку України в реформах, покращенні економічних та безпекових показників, а також на підтримку демократичних цінностей.

Гібридна війна та інформаційна боротьба в росії продовжувала ставити серйозні виклики для безпеки та стабільності України, а також впливала на її дипломатичні відносини з ЄС та США [3, с. 10-15].

ЄС та США продовжували активно підтримувати Україну в боротьбі з російською гібридною війною. Ця підтримка включала в себе надання допомоги в галузі кібербезпеки та контрпропаганди. Спільні заходи спрямовані на зміцнення українського суспільства та захист від деструктивного впливу російської інформаційної агресії.

Вплив російської пропаганди продовжує впливати на українське суспільство, представляючи виклик для національного єднання та інформаційної стійкості. У відповідь на це, Європейський Союз (ЄС) та Сполучені Штати Америки (США) активно вдосконалюють стратегії протидії російській пропаганді в Україні. Також російська пропаганда для зриву військової співпраці України з ЄС та США намагається дискредитувати Київ як недобросовісного партнера у використанні західного озброєння для потреб захисту нашої держави. Багато інформаційних вкидів за допомогою відомих медійних каналів намагаються створити враження хаосу, розкрадання та контрабанди [8]. На цьому тлі лунають заклики окремих західних політків та урядовців щодо посилення контролю над прозорістю використання отриманої Україною військової допомоги [3, с. 10-15].

У відповідь, Україна демонструє свою відкритість до співпраці з відповідними органами контролю партнерських держав, а також кроки щодо адаптації в Україні.

В свою чергу, ЄС та США продовжують активно реагувати на гібридні загрози, розробляючи та впроваджуючи комплексні заходи. У 2022 році ЄС ухвалив новий пакет санкцій проти росії, орієнтований на протидію гібридній війні, що включав заходи, спрямовані на зменшення впливу російської пропаганди та кіберзагроз на Україну. США також активно розробляють та впроваджують заходи щодо протидії російській гібридній війні, підсилюючи свою підтримку для зміцнення безпеки та інформаційної стійкості України.

Війна на сході України залишається критичним випробуванням для відносин України з Європейським Союзом та Сполученими Штатами. У 2021 році бойові дії на сході України тривали, але їх інтенсивність зменшилася. Проте, у 2022 році росія розпочала повномасштабне вторгнення в Україну, різко загостривши ситуацію. США та ЄС швидко засудили російське вторгнення в Україну [2].

Також сформувалася тріада допомоги Україні, що складається з трьох компонентів: зброя, санкції та фінансова підтримка. Санкційні програми проти Росії можна охарактеризувати як санкції воєнного часу. Це найбільші за обсягом санкції, що були запроваджені поза системою ООН.

До 24 лютого 2022 року діяли дві головні санкційні програми. Перша стосувалася заборони на будь-яку економічну діяльність на території Криму. Друга була підв'язана до дій, що завдають шкоди безпеці та суверенітету України. Утім, список персональних санкцій не був вражаючим. Після широкомасштабного вторгнення 24 лютого 2022 року ЄС та США кардинально переглянули санкційні підходи. Санкції проти росії та Білорусі тепер стосуються заборони та обмежень щодо інвестицій, експорту/імпорту товарів подвійного призначення, постачання технологій для нафтового та енергетичного секторів, передачі технологій для потреб авіаційної галузі,

здійснення SWIFT операцій, виведення російських активів, трансляції російських медіа тощо. Протягом 2022 року ЄС ухвалив 9 пакетів санкцій. Найскладніші санкційні рішення стосувалися заборони на купівлю російського газу та обмеження цін на нафтопродукти, до якої долучилися країни G7 та ЄС [4].

Героїчний опір України, підтриманий цими країнами, допомагає стримувати російське вторгнення і зберігати незалежність країни.

Україна, ЄС та США продовжують вести дипломатичні зусилля для політичного врегулювання війни. У 2022 році проведено низку зустрічей та переговорів, спрямованих на пошук мирного рішення ситуації. На жаль, наразі ці зусилля не мають значущих результатів, і війна залишається загостреною.

Також, Україна продовжує активну співпрацю з НАТО в рамках програми "Партнерство заради миру". У 2021 році Україна розпочала участь в інтенсивному діалозі, а в 2022 році підняла свій рівень у програмі до "Партнерства з розширеними можливостями". Це дозволяє Україні розширити співпрацю з НАТО в сфері безпеки та оборони, забезпечуючи додаткові можливості для участі у заходах та обміні досвідом [10, с.167-169].

Україна визначається як один з найбільш активних партнерів НАТО, відзначаючись активною участю у різноманітних військових навчаннях та операціях Альянсу. Зокрема, країна активно сприяла в розвитку військового співробітництва та тренувань, взаємодіючи з НАТО у сферах військової підготовки та освіти.

У рамках партнерства з НАТО, Сполучені Штати та Європейський Союз надають підтримку Україні. Це включає допомогу у військовій підготовці та освіті, а також в галузі закупівель військової техніки та зброї [6].

США та ЄС продовжують активно підтримувати Україну в сфері військового співробітництва з НАТО. Зокрема, надається допомога військовій підготовці та освіті, що є ключовим елементом української безпекової стратегії. Партнери також надають допомогу в сфері закупівель військової техніки та зброї, сприяючи модернізації та підвищенню бойової ефективності українських сил.

Агресія росії проти України стала каталізатором перегляду військової доктрини та безпекових стратегій країни. У відповідь на загрозу російської агресії, Україна визначила свою мету вступу до НАТО, прагнучи зміцнити свої оборонні можливості. Масштабні реформи у секторі безпеки та оборони започатковані Україною спрямовані на підвищення обороноздатності країни в умовах постійної російської агресії. Ці заходи включають значний розвиток військової інфраструктури та вдосконалення військово-технічного потенціалу.

Україна продовжує систематично модернізувати свій військовий потенціал, приділяючи особливу увагу підвищенню ефективності та боєздатності своїх Збройних Сил. Надзвичайно важливими факторами в цьому процесі є отримання значної військової допомоги від Сполучених Штатів та Європейського Союзу [3, с. 17-22].

У рамках широкомасштабної модернізації Збройних Сил України було придбано нові види військової техніки та озброєння, включаючи високоточні протитанкові ракетні комплекси, передові безпілотні літальні апарати та інші інноваційні зразки військової техніки. Проведена реформа Збройних Сил націлена на підвищення їхньої ефективності та боєздатності, що є стратегічно важливим кроком для забезпечення безпеки країни.

Значна військова допомога від Сполучених Штатів та Європейського Союзу стала важливим стимулом для українського військового потенціалу. Надані протитанкові ракетні комплекси, безпілотні літальні апарати та інша передова техніка допомагають Україні не лише у модернізації, але й у підтримці високого стандарту військової готовності. Постачання військової техніки та зброї від США та ЄС мали значний вплив на українську армію. Вони допомогли Збройним силам України посилити свою обороноздатність та завдати значних втрат російським військам.

Завдяки наданій техніці та зброї українські війська змогли успішно відбити низку російських атак, зокрема на Київському, Харківському та Донецькому напрямках. Вони також завдали значних втрат російській авіації та артилерії [5, с. 138-140].

Протягом 2021-2023 років військова ефективність та підготовка Збройних Сил України значно покращилися, відзначаючись інтенсивною модернізацією військового потенціалу та реформою сектору безпеки та оборони. Сприяючи цьому позитивному розвитку, Україна отримала значну військову підтримку від США та ЄС, що дозволило значно підвищити ефективність її військових сил.

Збройні Сили України вдало відбили російське вторгнення в 2022 році, що свідчить про їхню вдосконалену ефективність та високий рівень підготовки. Це стало ключовим моментом в історії української оборони та довело важливість вжитих заходів для підвищення військової готовності.

Економічна взаємодія між Україною, ЄС та США продовжує наростати, покладаючи надії на стабільний розвиток регіону.

У 2021 році Україна та ЄС підписали Угоду про політичну асоціацію та співробітництво, спрямовану на поглиблення політичної та економічної інтеграції країни з ЄС. Важливим етапом у цьому процесі стали початки переговорів України про членство в Європейському Союзі в 2022 році, що визначило її напрямком євроатлантичної інтеграції.

Обсяг торгівлі між Україною та ЄС в 2022 році склав 56,3 мільярда євро, що свідчить про сталий розвиток економічного партнерства. США також активно взяли участь у економічній динаміці, інвестуючи в Україну значну суму, яка досягла 2,5 мільярда доларів США.

В 2022 році запроваджені санкції проти росії суттєво вплинули на економіку України. Зростання цін на енергоносії та інші товари, спричинене санкціями, негативно сказалося на економічному розвитку країни. Уряд України вжив численних заходів для пом'якшення негативних наслідків санкцій, проте їх вплив продовжує відчуватися, вимагаючи уважної економічної стратегії для подолання викликів [11, с. 502-505].

У зусиллях по зміцненню співпраці, Україна, ЄС та США активно взаємодіяли в рамках спільних економічних ініціатив, таких як Східне партнерство та Трестороння контактна група. За допомогою цих ініціатив, сторони прагнули узгоджувати свої зусилля для глибшого економічного співробітництва та сприяння розвитку української економіки [1].

Дипломатичні стосунки між Україною, ЄС та США залишалися живими та продуктивними. Президент України Володимир Зеленський проводив ряд зустрічей з лідерами ЄС та США, в ході яких висвітлювалися питання євроатлантичної інтеграції, реакція на російську агресію та інші актуальні теми. Ці зустрічі відображали глибокий інтерес до українських питань та важливість дипломатичної співпраці.

Внутрішні фактори, зокрема політична обстановка в Україні, грали суттєву роль у військово-політичній комунікації між Україною, ЄС та США. Після перемоги Володимира Зеленського на президентських виборах 2019 року, яка отримала позитивну оцінку в ЄС та США, було визначено, що Україна продовжує свій курс на шляху до євроатлантичної інтеграції. Цей внутрішній фактор підкреслював важливість політичної стабільності та напрямку реформ в Україні для сприяння її міжнародному партнерству. Війна, яку розв'язала росія проти України, завдала потужного удару по всіх без винятку сферах економіки нашої держави, але водночас прискорила усвідомлення безальтернативності руху країни до повноправного членства в Європейському Союзі. Отриманий Україною статус кандидата на вступ до ЄС вимагає від країни примноження інституційних зусиль, запровадження заходів та інструментів збереження економічної стійкості, зміцнення людського та гуманітарного капіталу в умовах військових дій і посткризового відновлення [1]. А відтак і значущість України зростатиме – країна вже є глобальним гравцем.

Взаємодія військово-політичної комунікації між Україною, ЄС та США мала значний відбиток на геополітичні події. Цей обмін інформацією сприяв зміцненню стратегічних відносин між Україною та її міжнародними партнерами. На додаток до цього, ефективна військово-політична комунікація послабила вплив Росії в регіоні, сприяючи утриманню стабільності та суверенітету українського територіального простору.

Важливо зауважити, що вплив військово-політичної комунікації на геополітичну картину ще далеко не завершився. Завдяки продуманій стратегії обміну інформацією та дипломатичним ініціативам, цей вплив буде продовжувати визначати динаміку подій у регіоні в майбутньому. Попередні успіхи відкривають перспективи для подальшого поглиблення співпраці та конструктивного врегулювання геополітичних викликів.

Висновки

Військо-політична комунікація між Україною, ЄС та США в період 2021-2023 років виявилася ефективною та визначальною для регіональної геополітичної картини. Ця комунікація забезпечила не лише зміцнення відносин між Україною та її партнерами, а й послабила позицію Росії в регіоні. Крім того, Україні вдалося зберегти зацікавленість США і у стратегічних наративах співпраці та розвитку великої кількості позабезпечених форматів співпраці. Загалом протягом 2022 року Сполучені Штати Америки виділили на безпекову допомогу Україні більше 30,4 млрд дол.,

і ця підтримка стала вирішальною у посиленні обороноздатності та підсилення тактичної спроможності.

Українські політологи вважають, що військово-політична комунікація між Україною, ЄС та США є важливим фактором регіональної безпеки та стабільності. Ця комунікація сприяла зміцненню відносин між цими країнами та послабила позицію росії в світі:

- в період 2021-2023 років відносини між Україною, ЄС та США зазнали значного покращення;
- спільні інтереси у протидії російській агресії та у зміцненні безпеки регіону сприяли зближенню та ефективній співпраці.

Послаблення позиції росії:

- військово-політична підтримка України з боку ЄС та США виявилася успішною в послабленні позиції росії в регіоні;
- російська агресія викликала посилення санкцій та зросла підтримка України з боку міжнародної спільноти.

Приклади ефективності:

Угода про політичну асоціацію та співробітництво:

- Підписання угоди між Україною та ЄС у 2021 році покликане поглибити політичну та економічну інтеграцію України з ЄС.

Переговори про членство в ЄС:

- Розпочаті у 2022 році переговори щодо членства України в ЄС є важливим кроком у напрямку євроатлантичної інтеграції.

Військова допомога від США та ЄС:

- Значна військова допомога у 2022 році сприяла відбиттю російського вторгнення та збереженню незалежності України.

Військово-політична комунікація буде продовжувати визначати геополітичну динаміку в майбутньому, забезпечуючи гарантії безпеки та стабільності в регіоні

Бібліографічний список:

1. Веселовський А.І. Відносини США – Європейський Союз: тенденції та варіанти у середньостроковій перспективі. Київ: Національний інститут стратегічних досліджень. – Режим доступу: https://niss.gov.ua/sites/default/files/2020-03/veselovsky-20_03.pdf
2. Восьме загальнонаціональне опитування : Україна в умовах війни (6 квітня 2022). Соціологічна група «Рейтинг». – Режим доступу: https://ratinggroup.ua/research/ukraine/vosmoy_obschenacionalnyy_opros_ukraina_v_usloviyah_voyny_6_aprelya_2022.html (дата звернення: 26.07.2022).
3. Дубов Д.В. Стратегічні комунікації: проблеми концептуалізації та практичної реалізації. *Стратегічні пріоритети. Серія : Політика*. 2016. № 4. С. 9-23. – Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/sppol_2016_4_4
4. Нові оборонні рубежі ЄС: перспективи для України 2022. Дослідження Геннадій Максак. Режим доступу: <https://prismua.org/123058635-2/>
5. Остапенко М. Політична комунікація: теоретичні аспекти дослідження. *Політичний менеджмент*. 2012. № 3. С. 135–144.
6. Офіційний сайт Європейського Союзу. Режим доступу: https://european-union.europa.eu/contact-eu_uk
7. Про введення воєнного стану в Україні : Указ Президента України від 24 лют. 2022 р. № 64/2022. Режим доступу: <https://www.president.gov.ua/documents/642022-41397> (дата звернення: 15.06.2022).
8. Про правовий режим воєнного стану : Закон України від 12 трав. 2015 р. №389-VIII. – Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/389-19#Text> (дата звернення: 22.06.2022).
9. Українська призма: Зовнішня політика 2022. Аналітичне дослідження. ГО «Рада зовнішньої політики «Українська призма», Фонд ім. Ф. Еберта. ТОВ «Вістка». Київ, 2023. 308.
10. Яковлева Н.І. Особливості політичної комунікації в умовах українських внутрішньодержавних криз. *Вісник НГУУ «КПІ». Політологія. Соціологія. Право : збірник наукових праць*. 2014. № 3/4 (23/24). С. 166–171.
11. Davison W.Ph., Georg A.L. An Outline for the Study of International Political Communications. *The Public Opinion Quarterly. Special Issue on International Communications Research*. 1952-52. № 4. Vol. 16. S. 501–511.

References:

1. Veselovskyi, A.I. (2022). Relations between the United States and the European Union: trends and options in the medium-term perspective. National Institute of Strategic Research. Access mode: https://niss.gov.ua/sites/default/files/2020-03/veselovsky-20_03.pdf
2. Eighth nationwide survey: Ukraine in war conditions (April 6, 2022). Sociological group "Rating" – Access mode: https://ratinggroup.ua/research/ukraine/vosmoy_obschenacionalnyy_opros_ukraina_v_usloviyah_voyny_6_aprelya_2022.html (access date: 07/26/2022).

3. Dubov, D.V. (2016). Strategic communications: problems of conceptualization and practical implementation. *Strategic priorities. Series: Politics*. 2016. No. 4. P. 9-23. Access mode: http://nbuv.gov.ua/UJRN/sppol_2016_4_4
4. New EU defense frontiers: prospects for Ukraine 2022. Research by Gennady Maksak – Access mode: <https://prismua.org/123058635-2/>
5. Ostapenko, M. (2012). Political communication: theoretical aspects of research. *Political management*. No. 3. P. 135–144.
6. Official website of the European Union. Access mode: https://european-union.europa.eu/contact-eu_uk
7. On the introduction of martial law in Ukraine: Decree of the President of Ukraine dated February 24. 2022 No. 64/2022. Access mode: <https://www.president.gov.ua/documents/642022-41397> (date of application: 15.06.2022).
8. On the legal regime of martial law: Law of Ukraine dated May 12 2015 No. 389-VIII. – Access mode: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/389-19#Text> (date of application: 06/22/2022).
9. Ukrainian Prism: Foreign Policy 2022. Analytical study. Ukrainian Prism Foreign Policy Council, Foundation named after F. Ebert. "Vistka" LLC. Kyiv, 2023. 308 p.
10. Yakovleva, N.I. (2014). Peculiarities of political communication in the conditions of Ukrainian intrastate crises. *Bulletin of NTUU "KPI". Politology. Sociology. Law: a collection of scientific works*. No. 3/4 (23/24). P. 166–171.
11. Davison W.Ph. & Georg A.L. An Outline for the Study of International Political Communications. *The Public Opinion Quarterly. Special Issue on International Communications Research*. 1952-52. № 4. Vol. 16. S. 501–511.

Hurytska M. S., Rykhlik V. A. Military and political communication of Ukraine with the European Union and the USA

The article analyzes military-political communication as an integral part of a complex network of international relations, where interaction between countries in the spheres of military and political activity is determined by the effectiveness of the use of information strategies, which is especially important and relevant for Ukraine.

The purpose of our research is aimed at analyzing and determining the features of military-political communication between Ukraine and the European Union and the United States in the period until 2021 and until 2023.

Scientific novelty lies in the context of geopolitical turbulence, such as the expansion of Russian influence, the crisis in Ukraine and global changes, the importance of military-political communication becomes strategically significant. Ukraine's ability to effectively defend its positions, protect its interests and mobilize the support of the international community directly affects the security, stability and future prospects of the country. Perhaps the emergence of new players and technologies can also significantly affect the strategy of military-political communication, which requires constant monitoring and adaptation.

It was found out that, the military-political communication between Ukraine, the EU and the USA in the period of 2021-2023 proved to be effective and decisive for the regional geopolitical picture. This communication not only strengthened relations between Ukraine and its partners, but also weakened Russia's position in the region. In addition, Ukraine managed to maintain the interest of the US in the strategic narratives of cooperation and the development of a large number of non-security formats of cooperation. In total, during 2022, the United States of America allocated more than \$30.4 billion in security assistance to Ukraine, and this support has become crucial in strengthening defense capabilities and strengthening tactical capabilities.

Keywords: *military-political communication, martial law, unified information policy, European Union, hybrid war and information struggle*